

There are no translations available.

V sobotu 28.5.2011 se v areálu Bedea Kroměříž konala Speciální výstava dobrmanů MSDK "Dobermann Show 2011" s následnou bonitací, která se měla konat po skončení výstavy a soutěží.

S Harrasem jsme měli přihlášenou jak výstavu do třídy pracovní a soutěž v obranách o kombi vítěze MSDK, tak i následnou základní bonitaci, kvůli které především jsme vůbec do Kroměříže jeli.

Den pro nás bohužel nezačal příliš povzbudivě. Výstavu a tím vlastně i soutěž v obranách jsme pozdním příchodem zmeškali, neboť vstupním listem na obranu byl posudek z výstavy. Do vytrvalým deštěm zavlažovaného areálu Bedea jsme totiž dorazili až v průběhu přestávky mezi posuzováním černých psů a černých fen.

Samotný průběh výstavy byl tentokrát celkem pohodový, dobrý pocit kazil jen vytrvalý, místy i silný déšť. Pan rozhodčí Martin Gschwindl z Rakouska posuzoval pečlivě a podle mého názoru férově a korektně, BOBa nakonec získal velmi pěkný, temperamentní černý ocasatý pejsek, mám za to, že to byl Andy z Pampy. I když se zdál být od oka krapet přerostlý, svým sympatickým projevem v kruhu a velmi pěknou stavbou těla tento černý pes rozhodně zaujal.

Výsledky výstavy naleznete [zde](#) .

Po skončení výstavy následovaly soutěže. Do obranářské soutěže o Kombi vítěze MSDK byl kromě nás přihlášen pouze Harrasův zmeškaný konkurent z třídy pracovní, Bill z Lanštorfa. Soutěž v obranách nakonec nebyla hodnocena. I když vím, že Bill kouše za normálních okolností velmi slušně, nakonec již mimo soutěž předvedl celkem pěkný zákrok do statiky (alespoň co jsem měl možnost vidět z verandy...), na první dva pokusy vůbec nepochopil, že jde na obranu. Ani pro zkušeného psa a dobrého kousáče se srdíčkem, pokud jde po výstavě zpět na stejný plac a rovnou hned do kontroláku, navíc jako první pes v pořadí, to vůbec není lehká situace. Možná by stálo za to, aby se tvůrce pravidel Kombi soutěže (předpokládám zde

výcvikářku MSDK MVDr. Glisníkovou) zamyslel nad pořadím požadovaných cviků i nad celkovou obtížností obrany, pokud by měla být tato soutěž na SV MSDK zachována. Nevím, jaký má výcvikářka MSDK přehled o úrovni výcviku a obranářských schopnostech běžných výstavních dobrmanů v disciplíně obrana, ale kontrolák na 60 kroků s pouštěčkou a následným přepadem s dvěma údery, druhou pouštěčkou a dohlídáním myslím pro drtivou většinu běžných výstavních dobrmanů nebo nezkušených mladých psů asi nebude to pravé ořechové... a ta hrstka psovodů se zkušenými a obranářsky ostřílenými psy jak vidět o účast v takové soutěži zájem nemá. Vždyť i podle názvu se má jednat o Dobrmanshow, tak proč ji neudělat tak, aby se pobavili a zakousali si i mladí psi a jejich majitelé, třeba i na vodítku a s vydrážděním figurantem? Nebo udělat vyštěkání a útěk například podle IPO-V, klidně i bez pouštěčky? To jsou pouze momentální a nehotové nápady, ale myslím, že by stály za zamyšlení.

Po skončení výstavy a soutěží se konala základní bonitace. Bonitační komisi tvořili hl. poradkyně chovu paní Pešková, rozhodčí pro povahu paní MVDr. Glisníková a její otec, předseda MSDK pan Růžička.

S Harrasem jsme nastoupili jako třetí v pořadí. Naše bonitace probíhala celkem standartně až na malý incident na úvazu u kolíku, kdy se Harras točil za zezadu přicházející paní Glisníkovou a celkem nešťastně si přitom nadvakrát omotal úvazové lanko (rozuměj: ocelovou strunu) okolo levé přední nohy. Náhlé chycení se do utažené ocelové struny mu přirozeně nebylo příliš milé, ale od paní rozhodčí se nechal bez problémů vyprostit a mohlo se dál pokračovat v naší slavné bonitaci. Zadání tzv. "odpadového" kódu V1B jsem, a vlastně ani dost dobře nevím proč, víceméně čekal již před samotnou bonitací. Na závěr jsem se ale z bonitační karty dozvěděl věci, které jsem o Harrasovi dosud sám ani netušil. Paní MVDr. Glisníková je totiž doslova psi psycholožka! Harras na paní Glisníkovou po průchodu skupinkou skočil a oběma předními nohama se jí odrazil od břicha. Harras ale má podle posudku paní Glisníkové chování ve skupině nesmělé! Kdo nás s Harrasem alespoň trochu zná, nebo nás měl možnost potkat v Harrasově juniorském věku někde na výstavách, musí se posudku paní rozhodčí smát, až se za břicho popadá. Harras je již od nejútlejšího věku pes vůči cizím lidem možná trochu drzý, neotesaný, vlezlý, přespříliš přátelský, zvědavý, ale aby snad byl nějak nesmělý... inu Harras má snad všechny možné "špatné" vlastnosti normálních, neflegmatických a středně temperamentních dobrmanů, ale nesmělý, to tedy v žádném případě není... Samotnému je mi záhadou, jak k tomu závěru paní rozhodčí Glisníková vlastně došla, každopádně zde velmi výrazně ujela... Pouhé ohlédnutí za rachtajícím kanystrem při průchodu skupinkou označila paní rozhodčí za dostatečně vyrovnané chování. Za zdrojem hluku, okolo něhož prochází, se neohlédne snad jen tupé, hluché nebo zfetované zvíře. Uklidňující prostředky Harrasovi nepodávám, naopak sám bych je někdy při výcviku potřeboval, hluchý a tupý rozhodně není, což i na bonitaci naprosto prokázal. Povahový kód 1B mi samotnému příliš nevadí, i když "áčko"

Written by rt

Sunday, 29 May 2011 07:28 - Last Updated Saturday, 11 June 2011 01:03

---

by přirozeně bylo opticky lepší. S Harrasem totiž výhledově plánuji krýt především pro svoji vlastní potřebu a až v době, kdy na to nazraje čas. Pokud ale budu někdy bonitovat svoji fenu, na MSDK to po této zkušenosti nyní vůbec nevypadá, a to už jen z principu... a obyčejně bývám zásadový...